

St. Bernhards Hunde, som vi se, gaa her omkring under forskjellige Former og Stikfæser. Jeg anfører særlig de tre Racer, fordi det er dem, der bleve nævnt paa Hundesudstillingen, og under deres Klassifikation blev anført alle dem, vi se paa Gaderne. Jeg tror, at der med Willie i Landsthinget er sat det Maal for at ramme de store Hunde, over hvilke der tidt er klaget, ikke saa meget fordi de bide, men fordi de paa anden Maade forulempe Folk, naar de slaas eller lege, og vælte Folk, gamle Kvinder, Damer og ældre Folk, saaledes, at det ofte høres, at slige Hunde have foranlediget Bænkebrud og Armbrud, blot ved at faaa Lov til at tumle sig paa Gaden, som det behager dem. Paa Landet stiller hele Spørgsmaalet sig noget anderledes, og der vil jeg indrømme, at der kan være lige saa mange Grunde, til at træffe Lovforanstaltningen mod de uvæbende Forhold, som der er i Kjøbenhavn. I Kjøbenhavn klages der vistnok med Rette over det eksisterende Antal af løsgaaende Hunde, som jeg ogsaa indrømmer er uheldeligt. En Hund, som er til Nytte, har jeg meget tilovers for, men en Hund, der ikke gjør anden Nytte, end at det morer dens Eier at sige: "Jeg har en Hund, men den er til Mæppe for næsten alle Andre, har virkelig ingen Værdi, der er virkelig ikke Anledning til at beskytte den ved Lov Med hensyn til Forholdene paa Landet, skal jeg anføre, hvad der er blevet hørt af en Taler lige overfor mig (Nielsen-Grøn), at vi hvert Dieblis høre Klage over og Tale om uretne, dræbte, mishandlede og lamlesteede Faar, som ere mishandlede eller dræbte af løsgaaende Hunde. Naar man saa spørger, hvad er det for Hunde, ja det veed Ingen, og det er meget vanskeligt at oplyse, hvorledes det er gaaet til, og hvis Hund det er. Sommetider lykkes det, og somme Tider lykkes det ikke. Paa Landet skulle Hundene jo ellers være til Nytte. Thi mine Herrer, de ere vore Politibetjente paa Gaardene, Hundene er til for at den skal advare og passe paa, og har man ikke en Hund til Andet, enten til Brug for Jagten eller til en eller anden Ting, som Schæferhund til Opdriverhund for Kvæget, saa har man den til at gaa om paa Gaarden og passe paa for at holde Thyve og Vagabonder, ombværende Ffolk, og Løsgængeve, borte fra Gaarden. Det er Meningen med dem, og i den Henseende er der Anledning til at holde Hund, og jeg er overbevist om, at selv om vi ogsaa vedtog denne Lov med en Stat af 50 Dyr pr. Hund, og naar man vilde holde en til, 5 Kr. for den anden, paa Landet, saa er der ingen Mand, som har Brug for Hunde, der derved vilde lade sig

skræmme fra virkelig at holde de Hunde, han havde Brug for. Jeg tror ikke, at denne Beskatning paa Landet vilde skræmme. Kommer den i større Tal, vil den komme som et velkomment Bidrag til de Fattiges frivillige Kasse. Der er enkelte Punkter endnu, jeg kunde have Øyst at berøre, som for Resten allerede ere blevne omtalte. I det Hele har jo den høitagtede Justitsminister udtalt sig saa klart og bestemt og tillige saa imødekommende om Loven, at der jo egentlig ikke er meget tilbage. Men jeg vil ligesom flere andre ærede Talere gjøre opmærksom paa nogle Udtryk i § 5, som i mine Tanker ere uheldige. Den store Bøde er jeg ikke saa bange for, thi vi have jo Erfaringer for, at det meget store Bøder sjældent eller aldrig blive idømte. Der vil ikke forekomme det Tilfælde, at en Mand vil blive idømt 20 Kroners Mulkt, fordi hans Hund har gået ad Nogen. Men jeg vilde foretrække, at der blev den Forandring, at der i Stedet for "gørende" at forfølge" jattes noget Andet, f. Ex. angribe eller anfalte. Vi vide jo, at der er mange nervøse Personer, og det er ikke blot Børn, som ere bange for Hunde, og som tidt rinde paa det Ghjeligste, naar en Hund blot viser sig paa Veien, men der er ogsaa mange voksne Ffolk, som ere nervøse, som blive bange for Hunde, og som ville finde, at en Hund har forfulgt dem, naar den har gået paa Veien, er gaaet, der uden at tænke det Mændste paa dem, og det vil være vanskeligt at godtgjøre, at det var noget Andet, den har gået ad. Jeg vilde være glad, naar det blev gjort noget anere klart og distinkt, derved, at der kom til at staa, naar Hundene angribe de Baagjældende. Bestemmelsen om, at Hundene skulle dræbes, finder jeg temmelig terrorstift. Man burde bestemme, at den skal bindes eller have en forvarlig Munkurv paa bestandig, naar den gaar løs. Thi mine Herrer, jeg erkjender ikke, at en Munkurv er af den Art, at en Hund kan bide med den, naar den er indrettet forvarlig, som den skal være, og jeg antager ikke, at Ffolk i Almindelighed ville gaa til at tage Munkurven af Hundens blot for at fortrædige Besjærende, naar Hundene er vanskelig og farlig i det Hele. En Hund, der er af den Art, gaar Ingen saa let til. Vi have dem, og ogsaa blandt de Hunde, som Folk har sat mest Pris paa, nemlig de store danske Hunde. Jeg har eiet ikke saa af dem, men jeg har stadig fundet, at naar de have naaet en vis Alder, blive de farlige for Børn. Der er Ingen, som saadanne Hunde mere elske, at skræmme end Børn. Jeg har Erfaringer med mine egne Børn, og de Hunde, jeg har havt, har jeg været nødt til